

Registreringen har ikke Betydning i nogen anden Henseende, og den kan paa ingen Maade opstilles som Betingelse for Foreningens Lovlighed, ligesom den — bortset fra foranstaaende — ikke yder Foreningen nogen bedre Retsstilling end uregistrerede Foreninger.

II. Virkemaade.

A. Indre Organisationer.

Medlemmerne har næsten fuld Frihed til indadtil at ordne Foreningens Forhold, som de ønsker. Det sker i Almindelighed under Form af „Love“ eller „Statutter“. Den øverste Myndighed tilkommer „Generalforsamlingen“. Dog benyttes ogsaa andre Navne som Betegnelse for Foreningens øverste Myndighed — det er saaledes det almindeligste, at den øverste Myndighed i Arbejdernes faglige Forbund (d. v. s. Sammenslutningerne af de forskellige lokale Afdelinger) ligger hos „Kongressen“.

Den øverste Myndigheds Beslutninger træffes i Almindelighed ved Stemmeafstemning, medmindre det i Lovene eller Statutterne udtrykkelig er bestemt, at kvalificeret Majoritet udkræves for en Beslutnings Gyldighed, hvilket i Regelen er Tilfældet med Hensyn til Beslutninger, der angaar Ændringer af Foreningens Love eller Statutter eller Opløsning af Foreningen.

Selv om Generalforsamlingen — som nævnt — har den øverste Myndighed, kan den dog ikke angribe de enkelte Medlemmers „Særrettigheder“ eller forandre Foreningens væsentlige Formaal —, sker dette, kan Medlemmerne søge Domstolens Beskyttelse.

Ved Siden af Generalforsamlingen, der normalt kun afholdes een Gang aarlig, findes til Varetagelse af Foreningens løbende Forretninger en *Bestyrelse*.

Der kan ikke fra det offentlige Side opstilles særlige Betingelser med Hensyn til Foreningens indre Organisation, for at en Forening kan anses for at eksistere — dog vel bortset fra, at den ved Grundloven hjemlede, særlige Beskyttelse for Foreninger overhovedet kun kan kræves, naar den foreliggende Sammenslutning gennem Vedtagelse af Love (Statutter) og gennem Udpegning af Organer, der kan repræsentere Sammenslutningen indadtil og udadtil, har karakteriseret sig selv som en „Forening“.

B. Offentligt Tilsyn.

Medens det følger af den grundlovsmæssigt hjemlede Foreningsfrihed, at en Forening ikke er forpligtet til *paa Forhaand* at give Stats- eller andre Myndigheder Meddelelse om Foreningens Dannelse eller at indsende Foreningens Love eller Statutter, maa det vel paa den anden Side være en Følge af den i Grundloven opstillede Betingelse, at Foreningen skal have et lovligt Øjemed, at det offentlige — i hvert Fald i *Trivlstilfælde* — til Konstatering af, hvorvidt denne Betingelse opfyldes, maa være berettiget til at kræve forelagt Foreningens Love eller Statutter og at gøre Foreningens Virksomhed til Genstand for en nærmere Undersøgelse. Der er imidlertid ikke af Lovgivningen opstillet særlige Regler i denne Henseende.

III. Opløsning.

Der kan ikke af det offentlige opstilles særlige Betingelser med Hensyn til Forholdene ved en Forenings Opløsning, for at en Forening skal anses for at eksistere.

Der vil i Almindelighed i Lovene være fastsat, at Opløsning af Foreningen skal vedtages med kvalificeret Majoritet.

Hvis ikke andet er bestemt i Lovene eller Statutterne eller lovligt vedtages af Generalforsamlingen, tilfalder Foreningens Formue ved Opløsningen de paa den Tid værende Medlemmer.

Det er en Følge af den i Grundloven hjemlede Foreningsfrihed, at det offentlige Myndighed overfor Foreninger er begrænset, og det offentlige kan derfor ikke uden videre stille Krav til en Forening om, at den skal opløse sig. En saadan Myndighed foreligger kun, naar man fra det offentlige Side hævder, at Foreningens Formaal ikke er lovligt. Hvis dette er Tilfældet, kan de *administrative* Myndigheder foreløbig forbyde Foreningen, men de skal da straks anlægge Sag ved Domstolene imod Foreningen til dens Ophævelse.